

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ἰκνούνται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1900 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1900. Ὁφείλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ νὰ προσποστειλῶσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀκταετίας συνηγορεῖ περὶ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀνταγαχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Εἶχον γράψαι πρὸ πολλοῦ ὅτι ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἡ δράσις τῆς ζωοκλοπῆς ἐλευθέρα καὶ ἀκώλυτος ἤθελον καταντῆσαι πολλὰ χωρία νὰ μένωσιν ἐντελῶς ἄνευ κτηνῶν, ὅπερ καὶ συνέβη ἤδη εἰς τὰ πλείστα τῶν χωρίων. Καθ' ἃ μοι ἀνιγέτω χωρικός τις ἐκ τοῦ χωρίου Βλάντω οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου ἔμεινον ἐντελῶς ἄνευ κτηνῶν· ἀπαριθμεῖ τὸ χωρίον τούτο περὶ τὰς πεντήκοντα οἰκογενείας, ὧν ἐκάστη εἶχε πάντοτε τοὐλάχιστον δύο ἵππους, πολλοὶ δὲ καὶ πολλοὶ περισσοτέρους, διὰ τὰς ἀνάγκας ἰδίως τῆς γεωργίας, ἔσθ' ὅτε καὶ πρὸς ἐξοικονομῆσιν πόρου βιώσεως· σήμερον ὅμως οὔτε εἰς ἵππος μείνεν εἰς τὸ χωρίον ἐκεῖνο· τοὺς ξεπούλησεν ὅλους ἡ δραστηριὰ ζωοκλοπὴ ἡ διευθύνουσα σήμερον τὰς μικρὰς περιουσίας τῶν χωρίων τῆς Ἡπείρου ἀπὸ μᾶς ἄκρης ἕως τὴν ἄλλην.

Ἐκ τῆς ζωοκλοπῆς ὅμως δὲν ἐπῆλθε μόνον ἡ στέρησις πολλῶν μικροπεριουσιῶν, ἀλλὰ καὶ ἕτερον τέκνον ἀντάξιον τέκνον τῆς μητρὸς ἀνέφου καὶ μεγαλύνεται αὐθαδῶς καθ' ὅλην τὴν Ἡπείρον. Ἐννοῶ τοὺς ἀναριθμήτους φόνους, οἱ ὅποιοι συμβαίνουσι καθ' ἐκάστην εἰς τὰ χωρία ἰδίως ὡς ἐκ τῆς ζωοκλοπῆς, ἐκ τῶν ἀφθονοτάτων σταχυολογῶ ὀλίγους τινάς, ἵπως τοὺς σπουδαιότερους, λόγῳ τοῦ μεγέθους τοῦ κακουργήματος.

Ὀλίγον βορειότερον τοῦ Ν. Λούρου εἶνε ἀπέραντον χειμαδιό, τὸ Ληροβούνι, εἰς ὃ διαχειρίζουσιν ἐφέτος Σαρακατσάνοι· εἰς μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς στάνας μετέβησαν νὰ κλέψωσι πρόβατα ἐξ οὗ προήλθον δύο φόνοι· ὑπὸ τὰς αὐτάς περιστάσεις συνέβησαν τρεῖς φόνοι καὶ εἰς τὸ χωρίον Καρβουνάρα τῆς Παραμυθίας ἐκεῖ ὅμως συνέβη καὶ ὁ φόνος ἀρχηγοῦ τινος ληστρικῆς συμμορίας, τοῦ γνωστοῦ ὡς ἐκ τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου τοῦ Ἀράπη· ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐνσπεῖρει παντοῦ τὸν τρόμον διὰ τὴν ὠμότητα τῆς καρδιάς του καὶ διὰ τὴν εὐκολίαν, μεθ' ἧς ἐξετέλει τὰ κακουργήματα· εἶμαι βέβαιος ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τὴν τρομάραν ποῦ ἔχουσι λάβει ἀπὸ τὸν Ἀράπην θά βραδύνωσι νὰ τὸ πιστεύσωσιν· εἶνε ὅμως βέβαιον ὅτι ἐφρονεῦθη ὁ Ἀράπης καὶ ἵσως τὴν στιγμὴν ταύτην ἔχει φθάσει εἰς τὸν τόπον τῆς αἰωνίου διαμονῆς, ἐνθα θά ἀπαντήσῃ ἵσως καὶ τὰ ἀπειροπληθῆ του θύματα· ὁ φόνος δὲ αὐτοῦ ὀφείλεται εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ εὐθυδικίαν τοῦ Βαλῆ Ἰωαννίνων, ὁ ὁποῖος φαίνεται ὅτι ἀληθῶς ἔχει ὀρεξίν νὰ ἐργασθῇ· πολὺ μικρὰ πράγματα ὅμως κατορθοῖ κυρίως διότι δὲν ἔχει τὰ μέσα νὰ πληροφορηθῇ τὴν ἀλήθειαν, ἡ ὁποία ἐντελῶς παρηλλαγμένη φθάνει πάντοτε εἰς τὰ αὐτιά του. Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν κυρίως Βαλῆς εἰς τὰ χωργιά ἦτο ὁ Ἀράπης, καὶ ὅμως ὁ πραγματικὸς Βαλῆς μόλις τώρα ἐπληροφορή-

θη τὴν ὑπαρξίν του. Ἀλλὰ εὐθὺς ὡς ἔμαθε τοῦτο, ἀμέσως ἀπήτησεν αὐστηρότατα ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Παραμυθίας, ἐνθα εἶχε στήσει τὸ λιμερὶ τοῦ τὴν ἐξόντωσιν αὐτοῦ, ὅπερ καὶ συνέβη πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ χωρίον Καρβουνάρα. Ἀνακούφισιν ἴσην πρὸς ἐντελὴ εὐτυχίαν θά ἡτθάνθησαν βεβαίως ὅσοι ἔμαθον τὸν φόνον τοῦ Ἀράπη. Ἀλλὰ ἡ εὐτυχία εἶνε στιγμιαία εἰς τὴν καρδίαν τοῦ δουλεύοντος· ὁ τραγικὸς φόνος τριῶν ἀθῶν χαρικῶν εἰς τὸ χωρίον Πέτρα τῆς περιφερείας Ν. Λούρου, νέαν φρικίαν, νέαν ἀγανάκτησιν κεκραμένην μετὰ περιστοῆς ἀπαγορευτικῶς κατέλαβε τὰς ψυχὰς ἡμῶν· εἰς τὸ χωρίον ἐκεῖνο ὁ Σούμπασης ἠθέλησε νὰ κρατήσῃ ὡς λειψάδειον ἐκτεταμένον μέρος, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἐκρατεῖτο ὡς τοιοῦτον, ἀλλὰ ἐχρησίμευεν, ὅπως βοσκήσωσιν ἐκεῖ τὰ κτήνη τῶν χωρικῶν, τὰ ὁποῖα διὰ τοῦ καινοφανοῦς μέτρου τοῦ Σούμπασης ἐκινδύνευον νὰ ἀποθάνωσιν ἀπὸ τὴν πείναν· ὡς ἐκ τούτου οἱ χωρικοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ παρακούσωσι τὴν διαταγὴν ταύτην τοῦ Σούμπασης καὶ νὰ ἀφήσωσι τὰ κτήνη αὐτῶν νὰ βοσκάωσιν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο· ἐντεῦθεν ἐπῆλθε φιλονεικία σφοδρὰ μετὰξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ ἀγροφύλακος τοῦ Σούμπασης· συνεπεία τῆς φιλονεικίας ἐκείνης καταλαβὼν κρύπτην τινα ὁ ἀγροφύλαξ ἤρχισε πυροβολῶν κατὰ τῶν χωρικῶν, οἱ ὅποιοι ἀνυπόπτοι ἔκαμνον χωράφι τὴν ὥραν ἐκείνην· καὶ τρεῖς μὲν τῶν χωρικῶν τοὺς ἀφῆσεν εἰς τὸν τόπον, ἐπλήγησε δὲ ἐπικινδύνως ἕτερόν τινα, ὁ ὁποῖος λέγεται ὅτι εἶνε διδάσκαλος, ἄγνωστον πῶς εὐρέθεις ἐκεῖ, ὁ ἀγροφύλαξ δὲ περτώσας τὸ ἀπαίσιον αὐτοῦ ἔργον ἐτράπη εἰς φυγὴν, ἐβεβαιώθη δὲ ὅτι ἐπέρασεν εἰς τὴν πατρίδα του Τσαμουργιάν, ὅπου βεβαίως εἶνε ἐν μεγίστῃ ἀσφαλείᾳ· τὴν ἐπομένην ὅμως ἡμέραν τῶν φόνων ἠκούσθησαν εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον συνεχεῖς πυροβολισμοί· ὑποτίθεται λοιπὸν ὅτι νέα συμπλοκὴ θά ἔλαβε χώραν ὁμοῦ ἄζουσα πρὸς μάχην διὰ τὸ πλῆθος τῶν πυροβολισμῶν· τί συνέβη ὅμως ἀκριβῶς δὲν ἠδύνατο κανεὶς νὰ εἴπῃ, διότι οὐδεὶς εἶχεν ἔλθει ἐκ τοῦ χωρίου ἐκείνου.

Ἔτεροι φόνοι διὰ τὴν ζωοκλοπὴν συνέβησαν παρὰ τὸ χωρίον Ζηρόπολιν τῆς Λάκκας, ἀλλὰ πρὸς τί ἡ ἀπαριθμῆσις τῶν φόνων, ἡ ταραχὴ καὶ ἡ ἀκαταστασία εἶνε τοιαύτη, ὥστε ἡ περιγραφή αὐτῶν ἤθελεν εἶνε ἔργον ἐπιπονώτατον, τὰ δὲ ὄργανα τῆς Κυβερνήσεως πρὸς οὐδὲν ἄλλο χρησιμεύουσιν εἰμὴ πρὸς ἀρπαγὴν, σφαγὴν καὶ βίασμόν· ὥστε ἕνας κυκεῶν, μία ταραχὴ μεγάλη, κίνησις γενικὴ, ἐρεθισμὸς παντοῦ· κλέπτει ὁ ἕνας ἀπ' ἐδῶ κλέπτει ὁ ἄλλος ἀπ' ἐκεῖ, ἀρπάζει ὁ ἕνας ἀπ' ἐδῶ γυμνώνει ὁ ἄλλος ἀπ' ἐκεῖ, βιάζει ὁ ἕνας ἀπ' ἐδῶ ὑβρίζει ὁ ἄλλος ἀπ' ἐκεῖ· φοβεῖται ὁ ἕνας ἀπὸ ἐδῶ, τρέμει ὁ ἄλλος ἀπ' ἐκεῖ, ὁλολύζει ὁ ἄλλος παρέκει, μουγκρίζει ἄλλος δερόμενος ἀλύπητα· ἐδῶ κλαίει ἡ μία ὀλοφύρεται ἡ ἄλλη παρέκει, κτυπιέται διὰ τὴν προσβολὴν ἄλλη, τρέμει διαφυγοῦσα τὰς χεῖρας τοῦ θηρίου ἄλλη ἐκεῖ· οἱ δὲ Κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι καταγίνεται μόνον πρὸς ἀργυρολογίαν, πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν πραγμάτων τοῦ στρατοῦ, πρὸς ὀχύρωσιν ἀσφαλῆ τῶν ὁρίων τῆς φουρνῆς μὴ καπνίσῃ διὰ τὰ ἄλλα· ἀλλὰ πολὺ παράλογος μοῦ φαίνεται καὶ ἡ ἰδική μας ἀπαίτησις νὰ περιμένωμεν δῆλα δὴ ἀσφάλειαν ζωῆς καὶ περιουσίας, ἀπὸ ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι τρέφουσιν πρὸς ἡμᾶς ἀσπονδότατον μῖσος, ὀξύτατον φανα-

τισμόν, ζωηρότατον πάθος· πῶς εἶνε δυνατόν νὰ μὴ ζητῶσι μὲ κάθε τρόπον τὴν ἐξόντωσιν ἡμῶν ἄνθρωποι τῶν ὁποίων ἡ ψυχὴ κατέχεται ὑπὸ τοιούτων παθῶν, λυμαίνεται ὑπὸ τοιούτων κακῶν, ἐρεθίζεται ὑπὸ τοιούτων ὁρμῶν; ἀλλὰ τίς δύναται σήμερον εὐρισκόμενος ἐν τοιαύτῃ ἀνεμοζάλῃ νὰ σκέπτηται διὰ τὸ αἷτιον τοῦ κακοῦ, ποῖος νοὺς δερόμενος ὑπὸ τῆς συνεχοῦς θυέλλης δύναται νὰ εὕρῃ τὸ κακόν· ποία ψυχὴ, ποία καρδιά καταπληγωμένη δύναται νὰ νοιώθῃ πόθεν προέρχονται οἱ πόνοι;

Ὁ νέος μητροπολίτης Βαλλᾶς κ. Κωνσταντῖνος ἐπισκέφη δλόκληρον σχεδὸν τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ· περιώδευσε δὲ εἰς τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ζαγορίου, Πωγωνίου καὶ Κουρέντων ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ ὑπαγόμενα χωρία. Ἐὰν ἐξαιρέσωμεν μικρὰ τινα ἐπεισόδια περὶ ὧν εἰς προηγούμενην ἐπιστολήν μου ἔκαμα λόγον κατὰ τὰ ἄλλα ἡ ἐκ τῆς περιόδου τοῦ μητροπολίτου ἐντύπωσις τῶν κατοίκων ὑπῆρξεν ἀρίστη. Προσεπάθησε δὲ πάντοτε καὶ παντοῦ νὰ ἀναπτύξῃ τὸν ζῆλον τῶν κατοίκων ὑπὲρ τῶν σχολείων καὶ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ νὰ συμβουλευσῇ πᾶν καλὸν καὶ ὠφέλιμον. Ἡ ἐπαρχία Βαλλᾶς κακοδιοικηθεῖσα ἐπὶ εἰκοσαετίαν αἰθάνεται εὐεργετικῶς τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἐνεργειῶν τῆς Α. Σ. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἄλλας αὐτοῦ διοικητικὰς ἐνεργείας φαίνεται δραστήριος καὶ πρόθυμος ὅπως ἐπιβάλῃ τὴν τάξιν καὶ τὸν σεβασμόν καὶ ἀποσκορακίσῃ τὴν μέχρι τοῦδε ἐπικρατήσανσαν κακὴν συνήθειαν. Φέρω καὶ ἐν ἀπλόῳ παράδειγμα πρὸς πίστωσιν τῶν λεγομένων· εἰς Ὀστανίτσαν τῆς ἐπαρχίας Λεσκοβικίου Τζέτης τις ὀνόματι ἔπιασε τὸν διδάσκαλον, ὅστις εἶχε φαίνεται φερβὴ αὐστηρῶς πρὸς τὸν υἱὸν του, καὶ τὸν ἔδειρεν. Ὁ διδάσκαλος ἀνεφῆρθη εἰς τὸν μητροπολίτην καὶ ὁ μητροπολίτης εἰς τὴν διοίκησιν Λεσκοβικίου, ἥτις ἐξώρισε τὸν Τζέτην πρὸς παραδειγματισμόν. Ἀλλοτε δὲ ἐπειδὴ αἱ ἀρχαὶ Κονίτσης ἐδείκνυν ἀδιαφορίαν πρὸς σύλληψιν τῶν φονέων πολίτου τινός, νομίζω ἐβραίου, μετέβη εἰς τὸ τηλεγραφεῖον καὶ ἐκεῖ καλέσας τὰς ἀρμοδίους ἀρχὰς «ἡ συλλαμβάνετε, εἶπε, τοὺς φονεὺς ἡ τηλεγραφῶ». Καὶ τοιουτοτρόπως ἐνεργήθησαν ἀμέσως τὰ δέοντα πρὸς σύλληψιν. Αὐτὰ ἦσαν πράγματα ἄγνωστα κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Βασιλείου.

Ὁ μουδὴρ Ζίτσης, τηλεγραφητῆς καὶ ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐκεῖ ὑπάλληλοι μετετέθησαν ὡς φιλονεικίσαντες ἀναμεταξύ των. Λέγεται ὅτι ἀφορμὴ τῆς τοιαύτης πρὸς ἀλλήλους ἐχθροπραξίας εἶνε καταχρήσεις τὰς ὁποίας τινὲς ἐξ αὐτῶν διέπραττον πρὸ πολλοῦ καὶ ἀπεκαλύφθησαν. Ἀνεξαρτήτως τούτου φρονούμεν ὅτι ἡ συχνὴ μετὰθεσις τῶν ὑπαλλήλων εἶνε εὐεργετικὴ διὰ τὸν τόπον, διότι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν διαμένοντες ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τινὰς ἐπαρχίας γίνονται ἡ μάστιξ τοῦ τόπου. Πολλὰ ὡσαύτως διαβιβάζονται παράπονα κατὰ τοῦ ἐν Πωγωνίῳ μὲλ-μουδῆ, ὅστις πολλὰ τὰ ἐκτροπα διαπράττει καὶ διὰ τῶν πρὸς τὸν καίμακάμην εἰσηγήσεών του γίνεται πρόξενος πολλῶν κακῶν· διὰ τοῦτο φρονούμεν ὅτι καλὸν εἶνε ὁ Ὀσμὴν πασᾶς νὰ μεταθέσῃ ἀπὸ Βοστίνα τὸν ὑπάλληλον τούτον καὶ ἀπαλλάξῃ τὴν ἐπαρχίαν μιᾶς πληγῆς· τοιουτοτρόπως θά μείνῃ ἀνεπηρέαστος καὶ ὁ καίμακάμης ὅστις κατὰ τὰ ἄλλα καλῶς φέρεται καὶ διοικεῖ.

Ἐναγωνίως ἀναμένομεν ἐνταῦθα ἡμεῖς, ὁ αὐτὸς χέστερος λαὸς τοῦ κόσμου, τὴν ἀφίξιν τῆς ἐξ

Ευρωπαϊών επιτροπής, ήτοι των στρατιωτικών ακολουθούν των εν Κων) πόλει Πρεσβειών, οτι-
νες, ως λέγεται, έχουν εντολήν να εξετάσωσι
τά παράπονα των κατοίκων και τὰς καταπιέ-
σεις των 'Αρχών. Πολλά περί τῆς ἐπισκέψεως
ταύτης διαδίδονται ἀλλὰ δὲν εἰμθα εἰς θέσιν
νὰ γνωρίζωμεν οὐδὲν, οὐτε τὸν τρόπον καθ' ὃν
ἡ ἐπιτροπή θὰ δυνήθῃ νὰ ἀντιληφθῇ τὴν κατά-
στασιν καὶ τὴν ἐπικρατοῦσαν κακοδομιάν.
'Εάν περιορισθῇ εἰς ἀπλοὺν περίπατον ἀπὸ
Πρεβέζης εἰς Ἰωάννινα κτλ. μόνον ἀναμφί-
βλος οὐδὲν θὰ δυνήθῃ νὰ ἐξακριβώσῃ, διότι καὶ
αἱ ἐπιτόπια ἀρχαὶ θὰ λάβωσι τὰ κατάλληλα
μέτρα πρὸς ἐκφύσιν παντός ὅστις ἤθελε τολ-
μῆσαι νὰ παρουσιάσῃ καὶ υποβάλῃ παρατηρή-
σεις περὶ τῶν γιγνομένων. Τουναντίον δὲ πολ-
λὰ θέλει μάθῃ ἐὰν ἐπισκεφθῇ τὰ κυριώτερα
μέρη τῆς ἧπειρου. Τότε θὰ δυνήθῃ ἡ ἐπιτροπή
αὕτη νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῆς οἰκτρᾶς ἐν ἧπειρῳ
καταστάσεως καὶ θὰ πεισθῇ ὅτι οὐδεὶς ἄλλος
λαὸς ἐν Ἑυρώπῃ δικαιεῖται τόσο κακῶς ὅσον ὁ
'Ἡπειρωτικὸς. Μῆχρι τοῦδε εἰχομεν συνειθίσει
μὲ τὰς ἐπιτροπὰς ἐκ Τούρκων αἰνίτες ἐστέλλοντο
ἐκ Κων)πόλεως ὅπως ἀκούσωσι τὰ παράπονα
τῶν κατοίκων. Τελευταίως μάλιστα εἶχον πλη-
ρώσει σάκους ὀλοκλήρους ἀπὸ ἀναφοράς χωρὶς
ἐκτοσε οὐδὲν καλὸν νὰ ἐπέλθῃ. Νομίζω ὅμως
ὅτι πταίμεν καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, διότι οὐδεὶς ἐ-
παρουσίασθῃ μετὰ θάρρους νὰ ἐκθέσῃ τὴν ἐν γέ-
νει κατάστασιν ὅλαι σχεδὸν αἱ ἀναφορὰ ἀπέ-
βλεπον ἀσχημὰ καὶ ἐντελῶς προσωπικὰ ζη-
τήματα. 'Αλλ' ὅπως ἔχουσι τὰ πράγματα
σεῖς οἱ ἐν Ἀθήναις διατρίβοντες οἱ ἐλευθέρως τὰ
πάντα πράττοντες εἰσθε ἀρμόδιοι νὰ φωτίσῃτε
καὶ τοὺς στρατιωτικὸς ἀκολουθοῦν καὶ πάντα
ἄλλον ἀρμόδιον περὶ τῆς ἐν ἧπειρῳ καταστά-
σεως. Ἡμεῖς ἐδῶ φοβούμεθα, ἀπειλούμεθα, πρέ-
μουμεν καὶ νὰ ὁμιλήσωμεν ἀκόμη. 'Αν μάλιστα
ἡ ἀρτισύστατος ἐν Ἀθήναις ἡ Περικλῆς (Ε-
νωσις) ἠδύνατο νὰ ἀναλάβῃ τὴν σύνταξιν ὑπο-
μνήματος περὶ τῆς ἐν γένει ἐν ἧπειρῳ κατα-
στάσεως καὶ ἀποστείλῃ αὐτὸ πρὸς τὰς Μεγά-
λας Δυνάμεις καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν Σουλτάνον
ἵνα φωτίσῃ καὶ αὐτὸς περὶ τῶν παρεκτροπῶν
τῶν ὑπαλλήλων του πολὺ ἥβλεν ὠφεληθῇ ἡ
'Ἡπειρος. Κρίνω δὲ ὅτι εἶνε ἀπαραίτητον νὰ
γίνῃ τοῦτο ἀπὸ τῆς « Ἡπειρωτικῆς Ἐνωσις »
καὶ ἔχετε καθήκον σεῖς οἱ ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ,
Ρουμανίᾳ κλπ. Ἡπειρώται νὰ συστρέξετε αὐ-
τὴν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο καὶ προσπαθήσῃτε δι'
ὕλικον θυσίαν νὰ τὴν ὑποστηρίξετε, ὥστε νὰ ὑ-
πάρχῃ ἐπιτέλους ἐν σωματείῳ τὸ ὅποιον νὰ ἐ-
πιβλέπῃ τὰ Ἡπειρωτικὰ συμφέροντα καὶ τὸ
ὅποιον νὰ φροντίζῃ καὶ περὶ ἡμῶν τῶν ἐγκατα-
λειθθέντων, εἶνε καιρὸς νὰ κάμῃτε τὴν θυσίαν
αὐτήν καὶ καὶ μὴ φροντίζετε μόνον διὰ τὰς ἀ-
τομικὰς σας ἐργασίας καὶ εὐπορίας· εἰς τὰς ἐνε-
ργείας ὑμῶν δεῖν νὰ ἔχητε ὑπ' ὄψιν ὅτι ὑπάρ-
χουσιν ἐνταῦθα ἀδελφοί σας, οἵτινες πάσχουν
καὶ δὲν δύναμθα καὶ οὐδὲνα τρόπον νὰ συνη-
γορήσωμεν ὑπὲρ τοῦ δικαίου ἡμῶν. Σεῖς λοιπὸν
'Ἡπειρώται ἀδελφοί μὴ κοιμᾶσθε· εἶνε πλέον
καιρὸς δι' ἐργασίαν· ὑψώσατε τὴν φωνὴν σας·
ἐργασθῆτε διὰ νὰ γίνῃ καλὸν τι καὶ ὑπὲρ τῆς
ἀτυχούς Ἡπείρου.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 30 Μαΐου. Κατὰ τηλεγράφημα τῆς
σήμερον πρῶτος οἱ Μπέρς ἐκτός τοῦ πρώτου ἡμι-
λώσιον καὶ δεύτερον τάγμα τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ.
Τὸ τάγμα τοῦτο ἀνέκειν ἐπὶ τὸ στρατεύμα τοῦ Ρόμ-
περς.

Ἐξεδόθη ἱρὰς ἐπὶ τοῦ Σουλτάνου προαγγέ-
λων εὐρείας διοικητικᾶς μεταρρυθμίσεως εἰς ἀπασαν
τὴν ἐπικράτειαν. Τὸ πορτοφόλιον τοῦτο ἐρρίφθη ἐπὶ
τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς περιόδου τῶν στρατιωτικῶν ἀκο-
λουθῶν καὶ τοῦ ὁλονὲν αὐξανόντος Νεοτουρκικοῦ
ρεύματος.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, Πέμπτη ὥρα 9 40 π. μ. Ἐπίσημος
ἀνακοίνωσις σήμερον τὴν πρωΐαν κοινοποιήσασα εἰς
τὰς τελωνιακὰς καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς ἀγγέλλει δι'
ἀπὸ σήμερον ἤρξιν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου διαφορικοῦ
δασμολογίου διὰ τὰς ἐξ Ἑλλάδος, Ρουμανίας, Βουλ-
γαρίας, Σερβίας καὶ Μαυροβούνιου προελεύσεις.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 31 Μαΐου. Βεβαιούται ὅτι ὁμοῦ ἐκ
19 χιλιάδων Ρώσων ἀνεχώρησαν ἐκ Πόρτ-Ἀρθουρ,
ὅπως βαθίσῃ κατὰ τὸ Πεκίνον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐκ Λορέντζο Μιρκέζ τηλεγραφοῦσιν,
ὅτι μετὰ τῶν ἐπιβατῶν τῶν συνηθισμένων
εἰς Βουδνσερα καὶ μελλόντων ν' ἀναχωρήσουν
εἰς Εὐρώπην ἦτο ὁ Ρέιτς καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ
ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν τοῦ Τρανσβαλ. Εἰς
ἐν τῶν βαγόνων τῆς ἀμαξοστοιχίας τῆς ὁποίας
ἐπιβαίνουν οἱ Βόρες οὗτοι ταξιδιώται ὑπάρχον
δύο κολοσσαῖα χρηματοκιβώτια, φρουρούμενα
ὑπὸ ὀπλισμένων Ὀλλανδῶν. Μέσα ἐκεῖ ὑπῆρ-
χον 36 κιβώτια ράβδων χρυσοῦ, ἀντιπροσωπεύ-
οντα τὸ πᾶν τῶν 150,000 λιρῶν. Ὡστε παρ'
δίας τὰς δηλώσεις τοῦ Κρούερ καὶ τῶν συντρό-
φων του οἱ Βόρες μετακομίζουσιν τὰ χρήματά
των εἰς τὴν Εὐρώπην.

— Ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος τῆς Βουλγαρίας
προσεκλήθη ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ Τσάρου, ὅπως με-
ταβῇ εἰς Πετροῦπολιν κατὰ τὸν ἐρχόμενον Σε-
πτέμβριον καὶ παραστῇ εἰς τὰ μεγάλα ἐτήσια
γυμνάσια τοῦ ρωσσικοῦ στρατοῦ. Συγχρόνως ὁ
Σουλτάνος προσεκάλεσε τὸν ἡγεμόνα εἰς
Κων)πολιν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι παρήλθε μακρὸς
χρόνος, ἀφότου συνητήθησαν.

— Ἐκ Βιέννης τηλεγραφοῦσιν ὅτι μεγίστην
ἐντύπωσιν ἐνεποίησαν ἐν Σόφίᾳ ἡ ταχὺ ἐπ' αὐ-
τοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρων βαθμῶν τῶν ἀξιωμα-
τικῶν, ἐκπαιδευθέντων εἰς Ρωσίαν. Τὸ γεγε-
νὸς εἶνε τοσοῦτο σημαντικόν, καθ' ὅσον οἱ προ-
αχθέντες δὲν ἦσαν καθόλου δημοτικοί εἰς τὴν
Βουλγαρίαν. Εἰς μάλιστα ἐξ αὐτῶν, ὁ Ράδιο
Δημητρίωφ ὁ προβιβαθείς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ
συνταγματάρχου, εἶνε δεδηλωμένος ὡς γνωστὸς
ρωσσόφιλος. Ἐπίσης τηλεγραφοῦσιν, ὅτι τὰ οἰ-
κονομικὰ τῆς Βουλγαρίας εὐρίσκονται εἰς πολὺ
καλλίτερον κατὰστασιν ἐκείνης, τὴν ὅποιαν δι-
αβόλει ὁ Ρώσος ἀπεσταλμένος Κεβέκο. Πράττει
δὲ τοῦτο, ὅπως προπαρασκευάσῃ τὴν πρὸς τὸν
ρωσσικὸν ἐλεγχον ὁδόν.

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

29 Μαΐου

Πρὸ πινων ἡμερῶν, ἐννὶ δύο πτωχοὶ ἐργάται
συνέλεγον ὅζια παρὰ τὸν ποταμὸν, οἱ ἀπέναντι
εὐρισκόμενοι Τούρκοι στρατιῶται ἐπευρόθησαν
κατ' αὐτῶν εὐρισκόμενων εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδα-
φος καὶ ἐτραυματίσαν ἐπικινδύνως τὸν ἑνα ἐξ
αὐτῶν εἰς τὸ γόνυ θρῶσαντες τὸ ὅστυον. Ὁ
τραυματισθεὶς πτωχὸς ἐργάτης καλούμενος Θεό-
δωρος Σακκάς μετεφέρθη αὐθαίρῃ παρὰ τοῦ ἐτέ-
ρου ἐργάτου, καλουμένου Θεόδωρου Γαρουφαλῆ
καὶ τῶν παρατυχόντων ἐκεῖ, εἰς τὸ στρατιωτικὸν
νσοκομεῖον, ἐνθα νοσηλευθείς ἐπὶ τινος ἡμέρας
μετεφέρθη εἰς τὴν οἰκίαν του. Σημειωτέον
ὅτι ὁ δυστυχὴς ἐργάτης τυγχάνει λίαν ἀπορ-
κτικὸς οἰκονομικῶς. Ἐκλήθη ὁ λόγος τῆς
πράξεως ταύτης παρὰ τῶν ἐν τῇ γεφύρᾳ τουρκι-
κῶν ἀρχῶν διὰ τὸ ἐνταῦθα τουρκικὸν προζέτιον,
ἀλλ' αὐταὶ ἀπήντησαν κατὰ τὴν συνήθειάν των
ἀπ' αἰσχυρῶς ὀντοῦ δηλαδὴ λάθος ἐγένετο. Ἀ-
νάγκη πᾶσα ὅπως ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος διατά-
ξῃ αὐστηρῶς διὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ του
τὰς παραμεθορίας Τουρκικὰς ἀρχάς, ὅπως παύ-
σωσι τοῦ λοιποῦ, παρεχονταὶ πράγματα ἡμῖν,
καθ' ὅσον δυνατόν νὰ ἐξεργηθῶσι τὰ πνευματικὰ
τῶν ἀνθρώπων καὶ τότε νὰ συμβῶσι δυσάρεστοι
συνέπειαι, αἵτινες βεβαίως σὺν τοῖς περιβάλλουσιν
νὺν αὐτὸν κινδύνους θὰ προσθέσωσι καὶ ἐτέρους.

Εἰς τὸ ἐν τῷ τουρκικῷ ἔδαφει κείμενον
καὶ δύο ὥρας περίπου ἀπέχον χωρίον Πέτρα· ὁ
Ὁθωμανὸς ἀγοροῦλὰς τοῦ χωρίου Ἀβδανὸς τὸ
γένος ἐφόνευσεν ἄνευ λόγου δύο Χριστιανοὺς
χωρικοὺς κατοίκους, τοὺς ἐρημνίου χωρίου καὶ
πτωχοὺς οἰκογενειάρχας ὄντας.

Λέγεται μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ἡ Τουρκία
ἤρξῃτε τὸν φόρον τῆς δεκάτης εἰς 18 ο)·
ἐὰν ταῦτα ἐχθῶνται ἀληθινὰ, οὐαὶ τοῖς χω-
ρικοῖς, εἰς οὗς οὐδὲν ἄλλο ὑπολείπεται ἢ
νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰ χωρία των καὶ νὰ κα-
ταφύγωσιν εἰς τὰ ὄρη. Ἡ γείτων ἐπικράτεια
ἀντὶ νὰ προσπαθῇ νὰ ἐλαττώσῃ τοὺς κινδύνους,
ἐπαυξάνει αὐτοὺς διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν φόρων
καὶ ἄλλων καταπιέσεων. Λέγεται ὅτι ζητεῖ ἀπὸ

τοὺς καταφυγόντας κατὰ τὸν πόλεμον ἐνταῖς
πρόσφυγας ἀνὰ τὴν μετ' ἵτιον διὰ τὰ πασιδάντα
(διαβατήρια) ἅτινα ἐχορηγῆσαν τότε αὐτοῖς
χωρὶν !!

Ἡ Ρωσία ἀπέστειλε εἰς τοὺς πᾶσι
τῆς γεφύρας εὐρισκόμενους ἐκ τῶν παθόντων
κατὰ τὸν πόλεμον νέα βοηθήματα. Ὁ ἴδιος ἐν
Ἰωαννίνοις πρόξενος τῆς Ρωσίας ἤρθε πρὸς
τὸν ἡμερῶν ἐνταῦθα ἐξ Ἰωαννίνων, ὅπως χρη-
γίσῃ ἰδίους χερσὶ εἰς τοὺς παθόντας τὰ βοηθί-
ματα· ἦτοι καλαμπόκιον καὶ χρέματα, μετα-
βαίνων ἐπὶ τόπου ἀπὸ χωρίον εἰς χωρίον.

Ἡ Α. Σεβασμιότης ὁ Μητροπολίτης Ναυπλίου
λεως ἐξακολουθεῖ τὴν ἀνὰ τὴν παιδείαν τῆς Ἀρ-
περιόειαν του, λειτουργῶν εἰς τοὺς ἐν τοῖς Ἀρ-
φόροις χωρίοις ἱεροῦ Ναοῦ καὶ παραμυθίαν τῶν
κατοίκων. Εἶνε ἡλικίας πενήτηκον πέντε πα-
ρίπου· λίαν σεβάσμιος καὶ δραστήριος. Οἱ πα-
ρατυχόντες ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Ἀρτις κατὰ
τὴν ἱερὰν λειτουργίαν τὴν γενομένην ἐν τῷ ἱε-
ρῷ Ναφ τῆς Παναγίας, κειμένῳ ἐντὶς τῶν κτη-
μάτων τῶν Ἀρταίων ὑπερστήθησαν τὰ μέγα-
στα. Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας ἐπε-
ρετίθη ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Ναοῦ γεματὸν ἐκ
Α. Σεβασμιότητος, εἰς ὃ ἔλαβον μέρος καὶ πᾶς
ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Ἀρτις εὐσεβεστάτης
μεγάλης. Ἐκαμὲ δὲ καὶ Ἀγίασμός, ὅπως ἐκ
τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ράνωσιν οἱ Ἀρταῖται
κτῆματά των, ἦτοι τὰς ἀμπελοὺς, αἵτινες ἀρ-
συχως ἕνεκα τῆς κολομορίας προσεδιήθησαν ἀπὸ
τοῦ περὶ τοὺς πόρους, δι' ὃ τὸν εὐχαριστοῦσι λίαν.

— Τηλεγραφήματα ἐκ Κεφαλληνίας ἀγγέ-
λουν ὅτι βροχαὶ ἔπασαν καθ' ἅπασαν τὴν
ἡσιν, ἕνεκα δὲ τούτου ὁ περὶ τοὺς πόρους ἐπε-
ρετίθη ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Ναοῦ γεματὸν ἐκ
Α. Σεβασμιότητος, εἰς ὃ ἔλαβον μέρος καὶ πᾶς
ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Ἀρτις εὐσεβεστάτης
μεγάλης. Ἐκαμὲ δὲ καὶ Ἀγίασμός, ὅπως ἐκ
τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ράνωσιν οἱ Ἀρταῖται
κτῆματά των, ἦτοι τὰς ἀμπελοὺς, αἵτινες ἀρ-
συχως ἕνεκα τῆς κολομορίας προσεδιήθησαν ἀπὸ
τοῦ περὶ τοὺς πόρους, δι' ὃ τὸν εὐχαριστοῦσι λίαν.

Ἐτοιμάζοντες πρὸς ἀναχώρησιν ὁ Ἀλ-
βανὸς Κεμάλ βέης καὶ ὁ ἄρτι ἀφ' ἡλίας Μου-
ρὸς βέης. ἔγκριτος Ἕλληνας εἰς ἐμπιστευτικὴν ἱ-
ππεσίαν τῆς Πύλης ὑπερῶν μίχρῃ ἔχοντα,
ἀλλ' ἀποδὸς κρύφα εἰς τοὺς γνωστὸς λόγους
τῆς κακοδομικῆς τῆς Τουρκίας. Ἀμάρτυρα
ἀναχωροῦσιν αὐτοὶ εἰς Δουβλίνον, συνοδεύονται
ὅπο πάντων των παρεπιδημούντων Ἀλβανῶν,
ὅπου διαρκῶς θὰ διαμείνωσιν, ἐργαζόμενοι ἐκτὶ
ἀπὸ κοινῆς ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς ριζικῶν μεταρ-
ρυθμίσεων ἐν Ἀλβανίᾳ. Ὁ Κεμάλ βέης εἶνε
ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἐκπαίδευσιν ἐν-
πνευσίαν περὶ τῆς προόδου τῆς χώρας μας, τῶν
προτερημάτων τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ καλλίως τῆς
φύσεως. Κατὰ τὴν διανομήν των διανομῶν τῶν
γνώσεων ἀρκετὰ καλὰ τὰς Ἀθήνας καὶ ἐσπεύ-
σθη μετὰ πολιτευομένων, δημοσιογράφων καὶ ἐ-
πιστημῶν πολλῶν. Ἐκφράζει δὲ τὸν θαυμα-
σμόν του διὰ τὰ ξένια αἰσθηματα, τὰ ὅποια τὸ
ἑτεροδοκίμουν πάντες, ἀπὸ τοῦ Βασιλέως Πω-
ργίου μέχρι τοῦ τελευταίου ἀστού. Πρὸς ἀπο-
φυγὴν δὲ πάσης παρανοήσεως, ὁ Κεμάλ βέης
εἶπε τὰ ἑξῆς :

— Ὁ σκοπὸς τῆς ἐς Ἀθήνας ἀφίξεώς μου
δὲν ἦτο πολιτικὸς. Ἦλθον νὰ γνωρίσω τὴν
'Ἑλλάδα, καὶ τοὺς Ἕλληνας, ἐχάρην δ' ὑπερ-
βολικὰ, ὅτι εὗρον εἰς πάσας τὰς τιμὰς τῆς ἑλ-
ληνικῆς κοινωνίας Ἕλληνας ὁμιλοῦντας τὴν
ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Φεύγω ἀπὸ τὰς Ἀθήνας
καὶ νομίζω, ὅτι ἀποχωρίζομαι ἀπὸ τὴν πατρίδα
μου. Τόσῳ μετὰ ἐκείνην ὁ τόπος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ νέος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Στάης
ἐλαβεν ἀπόφασιν νὰ προβῇ εἰς τὴν πλῆρουν
τῶν χρηρουσῶν ἀρχιεπισκοπικῶν ἐδρῶν. Ἡ ἀ-
νάβολή τῆς πληρώσεως τούτων ἐπὶ ἤλθεν ἐκ τοῦ
λόγου, ὅτι ὁ νέος ὑπουργὸς ἐσκέπτετο νὰ ἐι-
σαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδια μεταρρυθμι-
στικὰ, μετὰ τὴν ψήφισιν των ὁποίων ἤθελε
προβῇ εἰς τὴν πλῆρουν τῶν ἐδρῶν. Ταῦτα
ὅμως νομοσχέδια θὰ ἐδράνουν νὰ ἐπιψηφισθῶν
ὑπὸ τῆς Βουλῆς, δὲν ἔκρινε δὲ καλὸν ὁ νέος ὑ-
πουργὸς ν' ἀφῇσιν κενὰς τὰς ἀρχιεπισκοπικὰς ἐ-
δρας. Διὰ τὸν λόγον τούτον συνεγράψθη προ-
χθὲς μετὰ τοῦ Σ. β. Μ. τροπολογία, ὅστις συνε-
φώνησεν εἰς τὴν ἀνάγκην αὐτήν. Συνέπεσε
τοῦτο ἡ πλῆρως ἐκ τῶν ἀρχιεπισκοπικῶν ἐδρῶν
θὰ γείνῃ λίαν προσχρῶς.

— Κατὰ τὰς ἐκ Κων)πόλεως ἐπισήμους εἰ-

ρήσεις ἡ Πύλη δεικνύται εὐνοϊκὴ πρὸς τὰ αἰτή-
ματα τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐν σχέσει πρὸς
τὸ νέον τουρκικὸν δασμολόγιον. Ὁ ὑπουργὸς
τῶν Ἑσωτερικῶν Τερζὶ πασὰς εἶπεν εἰς τὸν
ἄλλοτερον πρεσβευτὴν κ. Μυροκορδάτον ὅτι θὰ
ἐπιμείνῃ ὅπως ἄρῃ τὸ νέον δασμολόγιον διὰ τὴν
'Ἑλλάδα καὶ παρὰ τῇ τῇ ἰσχύϊ· τῆς ἐμπορικῆς
συμβάσεως, ἀρκεὶ ὅπως καὶ ἡ Ἑλλάς νὰ μὴ
δίκνυται ἐγγὺς πρὸς τὴν Τουρκίαν παρέχουσα
φιλοξενίαν εἰς ἀνεγνωρισμένους ἐχθροὺς αὐτῆς.

— Ἡ ἐν Κων)πόλει ἑλληνικὴ πρεσβεία ἀ-
νεκόνωσε εἰς τὴν κυβερνήσιν ὅτι οἱ αὐτοὶ πρε-
σβευτὰ τῶν ἐξ Μ. Δυνάμεων ἐδήλωσαν τῇ κ.
Μυροκορδάτῳ ὅτι αἱ κυβερνήσεις των ἀπεδέ-
χθησαν τὴν διατηρίαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν
προξενικῶν συμβάσεων καὶ παρήγγειλαν αὐτοῖς
νὰ μελετήσωσι τὰ ζητήματα καὶ προβῶσιν ἀπὸ
κοινῆς εἰς ἐνεργείας παρὰ τῇ Πύλῃ. Ἡ τροπὴ
αὕτη, ἣν ἔλαβε τὸ ζήτημα τῶν προξενικῶν συμ-
βάσεων κρίνεται εὐνοϊκωτέρῳ διὰ τὴν λύσιν.

— Τηλεγραφήματα ἐκ Κεφαλληνίας ἀγγέ-
λουν ὅτι βροχαὶ ἔπασαν καθ' ἅπασαν τὴν
ἡσιν, ἕνεκα δὲ τούτου ὁ περὶ τοὺς πόρους ἐπε-
ρετίθη ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Ναοῦ γεματὸν ἐκ
Α. Σεβασμιότητος, εἰς ὃ ἔλαβον μέρος καὶ πᾶς
ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Ἀρτις εὐσεβεστάτης
μεγάλης. Ἐκαμὲ δὲ καὶ Ἀγίασμός, ὅπως ἐκ
τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ράνωσιν οἱ Ἀρταῖται
κτῆματά των, ἦτοι τὰς ἀμπελοὺς, αἵτινες ἀρ-
συχως ἕνεκα τῆς κολομορίας προσεδιήθησαν ἀπὸ
τοῦ περὶ τοὺς πόρους, δι' ὃ τὸν εὐχαριστοῦσι λίαν.

— Τηλεγραφήματα ἐκ Κεφαλληνίας ἀγγέ-
λουν ὅτι βροχαὶ ἔπασαν καθ' ἅπασαν τὴν
ἡσιν, ἕνεκα δὲ τούτου ὁ περὶ τοὺς πόρους ἐπε-
ρετίθη ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Ναοῦ γεματὸν ἐκ
Α. Σεβασμιότητος, εἰς ὃ ἔλαβον μέρος καὶ πᾶς
ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Ἀρτις εὐσεβεστάτης
μεγάλης. Ἐκαμὲ δὲ καὶ Ἀγίασμός, ὅπως ἐκ
τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ράνωσιν οἱ Ἀρταῖται
κτῆματά των, ἦτοι τὰς ἀμπελοὺς, αἵτινες ἀρ-
συχως ἕνεκα τῆς κολομορίας προσεδιήθησαν ἀπὸ
τοῦ περὶ τοὺς πόρους, δι' ὃ τὸν εὐχαριστοῦσι λίαν.

— Τηλεγραφήματα ἐκ Κεφαλληνίας ἀγγέ-
λουν ὅτι βροχαὶ ἔπασαν καθ' ἅπασαν τὴν
ἡσιν, ἕνεκα δὲ τούτου ὁ περὶ τοὺς πόρους ἐπε-
ρετίθη ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Ναοῦ γεματὸν ἐκ
Α. Σεβασμιότητος, εἰς ὃ ἔλαβον μέρος καὶ πᾶς
ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Ἀρτις εὐσεβεστάτης
μεγάλης. Ἐκαμὲ δὲ καὶ Ἀγίασμός, ὅπως ἐκ
τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ράνωσιν οἱ Ἀρταῖται
κτῆματά των, ἦτοι τὰς ἀμπελοὺς, αἵτινες ἀρ-
συχως ἕνεκα τῆς κολομορίας προσεδιήθησαν ἀπὸ
τοῦ περὶ τοὺς πόρους, δι' ὃ τὸν εὐχαριστοῦσι λίαν.

— Τηλεγραφήματα ἐκ Κεφαλληνίας ἀγγέ-
λουν ὅτι βροχαὶ ἔπασαν καθ' ἅπασαν τὴν
ἡσιν, ἕνεκα δὲ τούτου ὁ περὶ τοὺς πόρους ἐπε-
ρετίθη ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Ναοῦ γεματὸν ἐκ
Α. Σεβασμιότητος, εἰς ὃ ἔλαβον μέρος καὶ πᾶς
ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Ἀρτις εὐσεβεστάτης
μεγάλης. Ἐκαμὲ δὲ καὶ Ἀγίασμός, ὅπως ἐκ
τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ράνωσιν οἱ Ἀρταῖται
κτῆματά των, ἦτοι τὰς ἀμπελοὺς, αἵτινες ἀρ-
συχως ἕνεκα τῆς κολομορίας προσεδιήθησαν ἀπὸ
τοῦ περὶ τοὺς πόρους, δι' ὃ τὸν εὐχαριστοῦσι λίαν.

— Τηλεγραφήματα ἐκ Κεφαλληνίας ἀγγέ-
λουν ὅτι βροχαὶ ἔπασαν καθ' ἅπασαν τὴν
ἡσιν, ἕνεκα δὲ τούτου ὁ περὶ τοὺς πόρους ἐπε-
ρετίθη ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Ναοῦ γεματὸν ἐκ
Α. Σεβασμιότητος, εἰς ὃ ἔλαβον μέρος καὶ πᾶς
ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Ἀρτις εὐσεβεστάτης
μεγάλης. Ἐκαμὲ δὲ καὶ Ἀγίασμός, ὅπως ἐκ
τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ράνωσιν οἱ Ἀρταῖται
κτῆματά των, ἦτοι τὰς ἀμπελοὺς, αἵτινες ἀρ-
συχως ἕνεκα τῆς κολομορίας προσεδιήθησαν ἀπὸ
τοῦ περὶ τοὺς πόρους, δι' ὃ τὸν εὐχαριστοῦσι λίαν.

— Τηλεγραφήματα ἐκ Κεφαλληνίας ἀγγέ-
λουν ὅτι βροχαὶ ἔπασαν καθ' ἅπασαν τὴν
ἡσιν, ἕνεκα δὲ τούτου ὁ περὶ τοὺς πόρους ἐπε-
ρετίθη ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Ναοῦ γεματὸν ἐκ
Α. Σεβασμιότητος, εἰς ὃ ἔλαβον μέρος καὶ πᾶς
ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Ἀρτις εὐσεβεστάτης
μεγάλης. Ἐκαμὲ δὲ καὶ Ἀγίασμός, ὅπως ἐκ
τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ράνωσιν οἱ Ἀρταῖται
κτῆματά των, ἦτοι τὰς ἀμπελοὺς, αἵτινες ἀρ-
συχως ἕνεκα τῆς κολομορίας προσεδιήθησαν ἀπὸ
τοῦ περὶ τοὺς πόρους, δι' ὃ τὸν εὐχαριστοῦσι λίαν.

— Τηλεγραφήματα ἐκ Κεφαλληνίας ἀγγέ-
λουν ὅτι βροχαὶ ἔπασαν καθ' ἅπασαν τὴν
ἡσιν, ἕνεκα δὲ τούτου ὁ περὶ τοὺς πόρους ἐπε-
ρετίθη ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Ναοῦ γεματὸν ἐκ
Α. Σεβασμιότητος, εἰς ὃ ἔλαβον μέρος καὶ πᾶς
ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Ἀρτις εὐσεβεστάτης
μεγάλης. Ἐκαμὲ δὲ καὶ Ἀγίασμός, ὅπως ἐκ
τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ράνωσιν οἱ Ἀρταῖται
κτῆματά των, ἦτοι τὰς ἀμπελοὺς, αἵτινες ἀρ-
συχως ἕνεκα τῆς κολομορίας προσεδιήθησαν ἀπὸ
τοῦ περὶ τοὺς πόρους, δι' ὃ τὸν εὐχαριστοῦσι λίαν.

μικὸς Σύμβουλος Ἀναστ. Στοῦπης Ἡπειρώτης.
—

καθ' ἐκάστην ἐπιτηδείων, καὶ ὅταν μάλιστα ἡ φιλοπονία συνοδεύεται ὑπὸ τῆς οἰκονομίας τότε ἐξασφαλίζεται ἡ ἡθικὴ καὶ ὑλικὴ τῶν λαῶν εὐημερία καὶ ὑπαρξίς. Ὁ σοφὸς Πιτακὸς λέγει «ἀργὸς μὴ ἴσθι, μὴδ' ἂν πλουτῇς.» Ὁ Ἡσίοδος «ἐργὸν δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀργίη δὲ τ' ὄνειδος.» Ὁ δὲ ἀπόστολος Παῦλος λέγει: «εἰ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι μὴδὲ ἐσθιέτω» (Β'. Θεσ. γ' 10). Ἡ φιλοπονία καὶ οἰκονομία, αἱ δύο αὗται ἀδελφαί, εἶνε ἀναπόσπαστα κεφάλαια εὐημερίας οἰκογενειῶν τε καὶ λαῶν. Ἡ φιλοπονία εἶνε ἡ προνοοῦσα ἀρετὴ, ἡ δὲ οἰκονομία ἡ ἐξασφαλίζουσα καὶ ἐπιστεγάζουσα τὴν εὐτυχίαν. Ὁ Πιτακὸς ἔλεγε: «μηδενὸς τῶν περιττῶν δεόμενος καὶ τῶν ἀναγκαίων μηδενὸς ἐνδεόμενος.» Ἡ οἰκονομία ἔχει εὐρὺ στάδιον· εἰς δὲ τὰς οἰκογενείας καὶ τὰ ἔθνη παρασκευάζει εὐπορίαν καὶ ἐλαφρύνει πολλὰς δεινὰς περιστάσεις. Ἡ γυνὴ ὁ ὑπουργὸς οὗτος τῶν ἐσωτερικῶν ἀπαραίτητον ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὴν οἰκονομίαν, διότι ὅσα δὴ ποτε καὶ ἂν προσκτῇ ὁ ἀνὴρ, ἀδύνατον νὰ διατηρηθῶσιν ἄνευ τῆς γυναικείας οἰκονομίας. Δὲν πρέπει ὅμως ἡ οἰκονομία ν' ἄγῃ ἡμᾶς εἰς τὴν φιλαργυρίαν, διότι ἡ ἄλογος οἰκονομία κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον εἶνε εἰδωλολατρεία. Ἡ μέση ὁδὸς εἶνε ἡ ἀσφαλεστέρα, ἣν ὀφείλομεν πάντοτε νὰ ἔχωμεν ἐν ὄψει κατὰ τὸ ἀρχαῖον γνωμικὸν «μηδὲν ἄγαν, πᾶν μέτρον ἄριστον.» Ὑπὸ τοιούτους ὁρους ἡ οἰκονομία ἀποτελεῖ κεφάλαιον οὐσιωδὲς τῆς οἰκογενειακῆς εὐημερίας καὶ προόδου. Ἐκ δὲ τῆς ἀτομικῆς εὐημερίας καὶ προόδου ἐξαρτᾶται ἡ πρόοδος τῆς πατρίδος πρὸς ἣν πᾶς τις πρέπει ν' ἀποβλέπῃ ὡς πρὸς πολικὸν ἀστέρα. Διὰ τῆς φιλοπονίας καὶ οἰκονομίας ἀπέκτησαν οἱ ἀοίδιμοι τῆς Σχολῆς μας εὐεργέται, ὧν τὰ ὀνόματα ἄρτι ἐμνημόνευσεν ἐπαχέως ἐν καταλλήλῳ λόγῳ ὁ ἀγαπητὸς μοι συνάδελφος κ. Κ. Παρτσάλης καὶ ὧν τὰ εἰσοδήματα ἡμεῖς καρπούμεθα. Διὰ τῆς φιλοπονίας καὶ οἰκονομίας ἐκτῆσται ὁ μέγας τοῦ τε Ζαγορίου καὶ τῆς ὅλης πατρίδος εὐεργέτης Γεώργιος Ριζάρης περιουσίαν ἡγεμονικὴν δι' ἣς ἐπροίκισε τὴν φερώνυμον Σχολὴν του. Διὰ τῆς φιλοπονίας καὶ οἰκονομίας ἀνεδείχθη τέλος καὶ ὁ σήμερον θρηγῶν κ. Ἡλίας Α. Βολονάσης γόνος εὐκλείης τοῦ Σκαμνελίου, εἰς τὴν ἀνάδειξιν τοῦ ὁποῦ τοῦ μάλᾳ συνετέλεσεν ἡ μετὰ τόσου ἄλγους μνημονευομένη σύζυγος του Ἑλένη, ἡ φιλόπονος καὶ ἀκούρατος αὕτη μέλισσα, ἥτις διὰ τε τῆς φιλοπονίας, τῆς λελογισμένης οἰκονομίας καὶ τῶν λοιπῶν ὑψί-

στων αὐτῆς ἀρετῶν συνέτεινεν εἰς τὴν πλείω εὐημερίαν τοῦ συζύγου της. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν περιλήψει περὶ φιλοπονίας καὶ οἰκονομίας. Τὰ δὲ κατὰ τὸν βίον αὐτῆς ἐπιχειρῶν ἐν ὀλίγοις νὰ διεξέλθω ἐπικαλοῦμαι τὴν ἡμετέραν προσοχὴν καὶ δὴ τῶν γυναικῶν, διότι μεγάλη θὰ προέλθῃ νομίζω ἡ ὠφέλεια ἐκ τῆς διεξαγωγῆς τῆς συντόμου βιογραφίας της.

Β'.

Ἡ Ἑλένη Ἡλία Βολονάση, θυγάτηρ τοῦ Χριστοδούλου Καραμήτρου καὶ ἀνεψία τοῦ ἐπιζώντος φιλοπάτριδος Νικολάου Καραμήτρου, ἐγεννήθη εἰς Λέσιν τῆς Ρωμανίας τὸ 1871 ὑπὸ τὰς αἰσῶς οἰωνούς. Διότι ὁ πατήρ της εὐκλείας τῆς ὧν «Ἑλλην καὶ χριστιανὸς ἐκ τῶν οὐ τυχαίων, πρῶτον αὐτοῦ μέλημα ἐθεώρησε νὰ ἐκπαιδεύσῃ χριστιανικῶς καὶ Ἑλληνοπρεπῶς τὴν Ἑλένην του, ὅπως οὕτως καταστῇ ἐν καταλλήλῳ χρόνῳ μήτηρ καὶ οἰκοδόσποινα συμφῶνως τῷ προορισμῷ τῆς γυναικός· καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπέστειλεν αὐτὴν εἰς τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ λαμπρῷ Παρθεναγωγείῳ τῆς κ. Μαρίας Γκάξτατερ, ἐνθα σὺν τοῖς λοιποῖς μαθήμασιν ἐξέμαθε τὴν τε Γερμανικὴν, τὴν Γαλλικὴν, τὴν Ρωμανικὴν καὶ τὴν μητρικὴν της, ἣν ἀκολούθως μήτηρ γενομένη προσεπάθησε νὰ ἐνσταλάξῃ εἰς τὰς τρυφερὰς καρδίας τῶν τέκνων της. Ἀφ' ἧς δὲ στιγμῆς ἐν νομίμῳ ἡλικίᾳ συνεζεύχθη τὸν κ. Ἡλίας Α. Βολονάσην, διήλθε μετ' αὐτοῦ τὸν γλυκύτερον τῶν συζυγικῶν βίων, καταστάσα τύπος καὶ ὑπογραμμὸς ὑψίστης συζυγικῆς πίστεως καὶ ἀγάπης. Ἦν αὐτῷ ἀφωσιωμένη εἰς βαθμὸν ὑψίστον καὶ τὴν ἀφωσίωσιν της ταύτην ἐδείκνυε βοηθοῦσα καὶ συντελοῦσα διὰ τῆς φιλοπονίας της τῆς λελογισμένης οἰκιακῆς οἰκονομίας καὶ τῆς καταλλήλου ἀνατροφῆς τῶν τέκνων της εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ οἴκου της. Ἐγένετο φιλοστοργωτάτῃ μήτηρ πέντε ἀρρένων τέκνων, ὧν τὸ μικρότερον ἀπῆλθον εἰς αἰώνιους μονὰς πρὸ τῆς μητρός, τὰ δὲ λοιπὰ ἐφρόντισε ν' ἀναθρέψῃ χριστιανικῶς καὶ Ἑλληνοπρεπῶς ἐνσταλλάζοντα μετὰ τοῦ μητρικοῦ γάλακτος εἰς τὰς τρυφερὰς τῶν καρδίας πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀληθὴ μὀρφωσιν αὐτῶν. Ἐπειδὴ ὅμως τὴν Ρωμανίαν δὲν ἐθεώρει ὡς τὸ κατάλληλον ἔδαφος τὸ δυνάμενον ν' ἀναπτύξῃ τὸ ἐθνικὸν καὶ συγγενικὸν φρόνημα εἰς τὰς ἀπαλὰς τῶν χρυσῶν τούτων ἀγγέλων καρδίας, συνεσκέφθη μετὰ τοῦ ἀγαπητοῦ της συζύγου καὶ ἀπεφάσισε νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν φι-

λην πατρίδα πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑψίστου τοῦ προορισμοῦ της. Πλὴν φεῖ! τὰ χρυσὰ ταῦτα ὄνειρά της, τὰς χρηστάς ταύτας ἐλπίδας της, ἀνέλαβε νὰ ἐκπληρώσῃ ὁ θεοβλήμενος σύζυγός της, πρὶν εἰτι πατήσῃ ἡ δύσμοιρος Ἑλένη τὸ ἱερὸν πάτριον ἔδαφος πρὶν εἰτι ἀσπασθῇ τὴν δεξιὰν τῆς σεβαστῆς πενθερᾶς της καὶ λάβῃ τὴν εὐλογίαν της καὶ πρὶν ἐναγκαλισθῇ, ὡς θερμῶς ἐπεθύμει τὰ λοιπὰ μέλη τῆς οἰκογενείας της ἕχθρὸς ὑπουργός, βροταλογὸς μάστιξ τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας, ἥτις ἐκλέγει τὰ θύματα της ἐκ τῶν τιμαλφεστέρων καὶ εὐγενεστέρων ὑπάρξεων αὐτῆς, καὶ καθ' ἧς ἡ θεὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπιστήμη οὐδὲνα ἡδυνήθη ν' ἀντιτάξῃ μέχρι τοῦδε φραγμόν, λαθραίως ὑπέβηκε ἐν τῷ ἀγῶνι στήθει τῆς ἀλήστου Ἑλένης καὶ κατέρωγεν αὐτὴν ἀνεπαίσθητως καὶ οὕτως ἡ δύσμοιρος ἐν τῷ ἄνθει τῆς ἡλικίας αὐτῆς μαραινέται, φθίνει καὶ ὥστε χροὺς ξηροῦ χόρτου ἀφίεται τῶν ἀγκαλῶν τοῦ προσφιλοῦς αὐτῆς συζύγου, ἐπεινεγκοῦσα αὐτῷ τραῦμα δυσεπούλωτον, ἀφείσα κενὸν δυσαναπλήρωτον καὶ μνήμην ἄλυστον πᾶσι τοῖς συγγενεῖς.

Τοιαύτη ἦν ἡ μνημονευομένη σήμερον Ἑλένη Η. Βολονάση, σεπτὸν μοι ἀκροατήριον, ταμεῖον χριστιανικῶν ἀρετῶν, ὑπόδειγμα συζυγικῆς ἀφοσιώσεως, ὑπογραμμὸς μητρικῆς φιλοστοργίας, προσφιλὴς τοῖς πᾶσι, ταπεινὸν καὶ φιλόανθρωπον τοῖς ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Πλὴν τέτλαθι καρδίᾳ κενῇ, τετραυματισμένη τὴν καρδίαν ἀγαθῇ συμπολίτᾳ ἡμῶν κ. Ἡλία, ἀναμνησκόμενος ὅτι οὐδὲν σταθερὸν καὶ μόνιμον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ πιστεύων ἀκραδάντως ὡς χριστιανός, ὅτι ἐν τῇ αἰωνιότητι συναντησόμεθα μετὰ τῶν φιλάτων μας, οὕτω δὲ βιάζομαι συνεχίζων ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν ἀγγέλων τοῦ τῆν ὁδόν, ἣν μετὰ τῆς ἀγαπητῆς Ἑλένης σου ἐχαράξατε.

Ἡμεῖς δὲ, σεπτὴ μας ὁμήγυρις, ὑψώσωμεν μετὰ τῶν εὐλαβεστάτων ἱερῶν χεῖρας ἱερέων πρὸς τὸν Ὑψίστον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς μνημονευομένης, ὅπως κατατάξῃ αὐτὴν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν δικαίων ἀναφωνούντες τὸ αἰῶνα αὐτῆς ἡ μνήμη.

ΡΑΦΕΙΟΝ

Δ. Κοσβογιάννη καὶ Κ. Σεκαρά.

Τελεία ἐφαρμογὴ ἀπάντων τῶν φορεμάτων, κομψότης καὶ νεωτερισμὸς ἐφάμιλλος τῶν μεγαλειτέρων κατασκευῶν τῆς πρωτεύουσας, τιμὰ ἀκαταγώνιστοι. Ὁδὸς Νικίου 2 καὶ Κολοκοτρώνη 56.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τίνας ἦλθον κατὰ τὸν Μέσον Αἰῶνα ἐν Ἑλλάδι.

(Ἰδε συνέχ. εἰς τὸ προηγούμεν. καὶ τέλος)

§ δ'. Τὸ γενικὸν Ἀλβανικὸν ὄνομα τῶν περιβολαίων τούτων ἐστὶ τὸ «κάππα», εἰδικὰ δὲ τὰ ἀμπερούσσα, «σεγγούνα ἢ σεγκούνα», καὶ τὸ ἀταλαγάνι. Τοῦ «κάππα» δὲ προσεκβολὴ ἐστὶ τὸ «καππότα», ἀλλὰ τοῦτο κάκεινο ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ τὴν καταγωγὴν ἔσχον κατ' ἐμὲ κριτήν.

§ ε'. Ἐκ πάντων τούτων ἐξάγεται ὅτι τὸ ὄνομα «σεγκούνα» καὶ οὐδέτ. «σεγκούνη», χρησιμὸν παρ' Ἀλβανίσι γυναικῖν, οὐκ ἐστὶν Ἀλβανικὸν κυρίως, ἀλλὰ δάνειον τοῖς Ἀλβανοῖς ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν, μετ' ὧν ἀνέκαθεν διὰ τὸ γειτονικόν, ἀλλ' ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς Σκενδέρμπεη, πολλὴν τὴν ἐπιμιξίαν καὶ συχνὰς τὰς ἐμπορικὰς καὶ τὰς πολιτικὰς σχέσεις εἶχον, πλεῖστα δὲ ὅσαι Ἀλβανικαὶ ἀποικίαι ἦσαν ἐν τε τῇ Σικελίᾳ καὶ τῇ Ν. Ἰταλίᾳ καὶ νῦν ἐστὶ τὸ πλεῖστον διατηρούμεναι· ἐκ τούτων ἐπανήλθον ἐν τῇ Ἡλείᾳ τινὲς καὶ συνέστησαν κώμην τινα, ὡς γνωστόν.

§ ς'. Ὡσαύτως τὸ ὄνομα «βρανᾶς» οὐ παράγεται παρὰ τῷ Ἀλβανικῷ «βρανά», τῷ σημαίνοντι τὸν οὐρανόν, ἀλλὰ παρὰ τῷ ἐπιθέτῳ «βράνος» ὅπερ ἀπαντᾷ ἐν Ἡπείρῳ ὡς ἐπώνυμον, οἶον, Κίτσο—βράνος—Νικόλα—βράνος· ἐκ τούτου δ' ἐγένετο τὸ «βρανᾶς», ὡς τὸ φαγᾶς, τρεσᾶς, χειλᾶς, δημᾶς, καὶ τὰ ὅμοια ἐν τῇ ἑλληνικῇ.

ἐπίσημος οἰκογένεια «Βρανάδων» ὑπῆρξε καὶ ἐν Βυζαντίῳ πολὺ πρὸ τῆς ἀλώσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Τούρκων· ὅτι δὲ τὸ ὄνομα Ἀλβανικὸν οὐκ ἐστὶν, ἀποδεικνύει καὶ ἡ παρ' Ἀλβανοῖς μετατροπὴ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου, «βράνος», εἰς τὸν «Βρενός», ὡς λέγουσιν αὐτοὶ «Βρενούζ ἄγᾶ», τὸν Βρενός, τουρκαλβανόν. Βλέπομεν λοιπὸν καθαρὰ ἐνταῦθα τὴν μετατροπὴν τοῦ τύπου (formulae) «βράνος» εἰς τὸν τύπον «βρενός», οὗ τὸ τελικόν σ οἱ Ἀλβανοὶ προφέρουσιν ὡς ζ' τοιαύτας μετατροπὰς ὀνομάτων ἑλληνικῶν, ἵνα μὴ εἴπω στρεβλώσεις, δύναται τις ἐρευνῶν νὰ εὕρῃ ἐν τῇ Ἀλβανικῇ πλείστας ὁσας, ὡς π. χ. τὸν «Κυριάκον» ἀνευρίσκει ἐν τῷ Ἀλβανικῷ ἰδιώματι «Κύρκον» ποὺ νὰ φαντασθῇ κανεῖς Κυριάκον, πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων· τὸν «Νικόλαον» μετατρέπουσιν εἰς «Κόλιαν», τὸν «Χρῖστον», εἰς «Κίτσον» κ. λ. κ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τότε προαγόμενός τις δύναται νὰ παραδεχθῇ, ὅτι καὶ τὸ ὄνομα «Ἀδάρων» μετετρέπη εἰς τὸν τύπον «Ἀρβανιτῶν» ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἀδαροι, κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦ Μαχαιρά, καὶ εἰς Κύπρον ἐνεφανίσθησαν, τότε πάνυ εὐκόλως φαίνεται καταληπτόν, πῶς Ἀλβανοὶ κατὰ τὸν κ. Σάθαν, εὐρέθησαν εἰς Κύπρον τὸν ε'. π. Χ. αἰῶνα, ὅπερ καὶ ὁ κ. Παναγιωτόπουλος ἴσως παραδέχεται ὡς βέβαιον. Ἀλλ' ὁ φίλος μου κ. Δήμιτσας ἐν τῇ «Παλιγγενεσίᾳ» ἄλλοτε ἀπέκρουσε τὴν τοιαύτην τῶν Ἀλβανῶν ἐν Κύπρῳ ἀποικίαν κατὰ τὸν ε'. π. Χ. αἰῶνα, ὡς λέγει ὁ κ. Σάθας, καὶ διὰ μακρῶν κατέδειξε τὸ ἀνοπόστατον τῆς ὑποθέσεως ταύτης· οὐδαμῶς γὰρ τοῦ χρονικοῦ τοῦ Μαχαιρά ἀπαντῶσιν Ἀλβανοί, ὡς ἐξ ἰδίας ἀναγνώσεως τοῦ χρονικοῦ τού-

του, ὅπερ ἀνὰ χεῖρας ἤδη ἔχω γράφων, ἐπίσθην, παρεκτός ἐὰν παραδεχθῶμεν μετατροπὴν, ἵνα μὴ εἴπω ἐξαλλοίωσιν τοῦ τύπου «Ἀδαρος» εἰς τὸν τύπον «Ἀρβανος» καὶ προσεκβολὴ «Ἀρβανιτῆς» ἐπὶ τὸ Ἑλληνικώτερον, ὡς ἀνωτέρω εἵπομεν· ἀλλὰ τότε τί γίνονται τὰ εἰδικὰ ὀνόματα καὶ κυριολεκτικὰ «Σκιπ, Σκιπρί», καὶ «Σκιπιτάρ», οἷς αὐτοὶ ἑαυτοὺς καλοῦσιν οἱ Σκιπιτάραι; τί σχέσιν ἔχουσι ταῦτα τῷ τῷ Ἀδάρων ὀνόματι; Ὅλους παρασάγγας ἀπέχει ὁ Σκιπιτάρ τοῦ Ἀδάρου· ἐκ τούτου καταφαίνεται τὸ κακόζηλον τῆς μετατροπῆς, καὶ τὸ τολμηρὸν τῆς εἰκασίας, ἥτις πάντοτε ἐπιτυχῶς οὐ βάνει· μόνῃ διεξόδῳ ἐκ τῶν ἀτραπῶν τούτων, εἰς δὲ πολλήν ἐνίοτε εἰσέρχεται τὸ ἀκρόστον καὶ ἀπληστον τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης—μόνη, λέγω, διεξόδος μένει ἡ τῶν Βυζαντινῶν ὑποστήριξις, ἀλλὰ δύναται τις νὰ ἐρείδῃται ἐπ' αὐτῶν ἐπιστημονικῶς καὶ κατὰ συνέπειαν βασιμῶς ἐν πᾶσιν; Ἀλλὰ δεδῶσθαι, ὅτι ἐν πᾶσι δύναται τις νὰ ἐρείδῃται ἐπιστημονικῶς ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν, ὡς εἰχόντων τὸ κύρος καὶ τὴν αὐθεντίαν ἐπὶ τῆς τῶν τοιαύτων ζητημάτων λύσεως, —ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὸ δοκρὸν μετατροπὴ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐθνικῶν ὀνομάτων; ἡ ὑψηλὴ ἐπιστημονικὴ Κριτικὴ πολὺ τὸ δυσχερὲς ἐν τούτῳ τῷ ζητήματι παρέχει· λίαν δὲ πεφαισμένους τοὺς μίτους καὶ τοὺς στήμονας τῆς ἐρεῦνης ἐπιτείνει πρὸς ἐξύφανσιν ὑποθέσεων, μὴ δυνάμενων συμπαραλαβεῖν ἀπαντας τοὺς πρὸς διασκευὴν Ἀκαδημαϊκοῦ περιβολαίου ἀναγκαιοῦντας ὁρους.

Ἀθαν. Πετρίδης Ἡπειρώτης

σχολάρχης ἐν Πειραιεῖ